

Arrest

nr. 348 353 van 10 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VANDEWALLE
Koopvaardijlaan 13
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van “*Palestina afkomstig*” te zijn, op 21 augustus 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de adjunct-commissaris van 12 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. VANDEWALLE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die volgens hun verklaringen België op 24 oktober 2024 binnenkwamen, dienden op 28 oktober 2024 verzoeken om internationale beschermingen in.

1.2. Verzoekers verkregen op 18 december 2023 de internationale bescherming in Griekenland.

1.3. Op 12 augustus 2025 nam de adjunct-commissaris beslissingen tot niet ontvankelijkheid. Deze beslissingen, die aan verzoekers bij aangetekende brief van 12 augustus 2025 ter kennis werden gebracht, zijn de bestreden beslissingen die luiden als volgt:

- In hoofde van verzoeker:

“Asielaanvraag: 28/10/2024
Overdracht CGVS: 15/01/2025

U werd op 19 mei 2025 van 16u tot 17u05 en op 24 juni 2025 van 9u37 tot 11u07 gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal met een tolk die het Arabisch machtig is. Meester STOROJENKO Kyrlyo loco meester VANDEWALLE Marthe, woonde het eerste persoonlijk onderhoud bij. Meester GARGILI Fatih loco meester VANDEWALLE Marthe, woonde het tweede persoonlijk onderhoud bij

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u geboren in Khan Younis en bent u van Palestijnse afkomst.

In september 2021 verliet u Gaza waarna u via Egypte naar Turkije reisde. Uw vrouw kwam later aan in Turkije. Samen werkten jullie voor een Palestijns bedrijf. U had veel problemen in Turkije – u werd bestolen en opgelicht - en kon er geen duurzame verblijfsvergunning bemachtigen. Op zoek naar een veilige bestemming reisde u op 2 november 2023 naar Griekenland. U werd opgepakt op straat en verzocht er om internationale bescherming. Uw vrouw was zwanger in het centrum toen ze de baby rond een termijn van drie maanden verloor. De medische zorgen die ze in dit verband ontving waren ontoereikend. Voorts werkte u in een zagerij waar u erg slecht werd betaald.

In december 2023 ontvingen u en uw echtgenote een positief antwoord op uw verzoek. U verliet het centrum en woonde samen in Kos. Begin mei 2024 reisden jullie naar Thessaloniki en begin juni 2024 vestigden jullie zich in Athene.

Tijdens uw periode in Griekenland ondervond u veel problemen. U verbleef in slechte huisvesting, u vond geen werk, u vond het er onveilig, u werd racistisch behandeld en de medische zorgen waren er ontoereikend. U heeft een vrees op elk van deze levensdomeinen en u vreest nog op straat te belanden. Op 23 oktober 2024 verliet u samen met uw echtgenote Griekenland en reisden jullie naar België waar jullie op 28 oktober 2024 om internationale bescherming verzochten.

Inmiddels vonden zowel u als uw echtgenote werk in België en is uw vrouw zwanger.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: uw Palestijns paspoort (kopie); uw Grieks paspoort (kopie); uw Palestijnse geboorteakte (kopie); uw Palestijnse identiteitskaart (kopie); uw Palestijns rijbewijs (kopie); uw Griekse verblijfsvergunning ofwel ADET (kopie); een recente en minder recente familiekaart van UNRWA (kopies); bewijzen van geldtransacties die u ontving van familieleden (kopies); enkele medische documenten uit Griekenland (kopies); jullie vliegtickets van Griekenland naar België (kopies) en een weekcontract bij uitzendkantoor Accent (kopie). Jullie dienden ook twee USB-sticks. Stick één bevat duplicaten van voorgaande documenten, foto's en video's van in Griekenland (in het opvangcentrum, in huurwoningen, op straat en van het racistisch incident in het ziekenhuis). Stick twee bevat foto's van Gaza; foto's en video's van de situatie Griekenland (in het opvangcentrum, in huurwoningen, bij de dokter en op het werk); een foto van een positieve zwangerschapstest foto's en een video's van zowel u als uw echtgenote in medische situaties.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn in uw administratief dossier (Eurodac Marked Record en antwoord Griekenland op aanvraag derde landen), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat

de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country

Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier voorts zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties – zowel u als uw echtgenote veroordeelden de onhygiënische omstandigheden in het opvangcentrum en vonden de medische zorgen er beperkt (CGVS II R [...], p. 3; CGVS I S [...], p. 14; CGVS II S [...], p. 4)- moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

U vreest bij terugkeer naar Griekenland als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland problemen op verschillende levensdomeinen. U toont echter voor geen enkel levensdomein aan een vrees te moeten koesteren bij terugkeer.

U verklaarde dat uw echtgenote tijdens uw verblijf in Griekenland onvoldoende medische zorg kreeg aan het begin van haar zwangerschap, hetgeen volgens u geleid heeft tot een miskraam (CGVS I R [...], p. 10; CGVS I S [...], p. 16-17). Uit uw verklaringen blijkt echter niet dat de Griekse autoriteiten tekortschoten in hun verplichtingen op het vlak van medische bijstand.

- *Uw echtgenote beschikte over een AMKA-nummer, wat toegang verleent tot het openbare gezondheidssysteem in Griekenland (CGVS II R [...], p. 4).*

- Uw echtgenote werd opgenomen in het ziekenhuis toen jullie zich hebben aangemeld op de spoeddienst van het ziekenhuis van Kos. Uw echtgenote werd onderzocht door een gynaecologe en werd geopereerd (CGVS I R [...], p. 10; CGVS II R [...], p. 4). Dit wijst erop dat zij in een acute medische situatie de nodige zorgen heeft ontvangen.

- Dat er in de periode voorafgaand aan de miskraam geen formele afspraak werd vastgelegd met een gynaecoloog, blijkt te wijten aan praktische omstandigheden zoals de drukte rond de feestdagen en de afwezigheid van een arts (CGVS I R [...], p. 10; CGVS II R [...], p. 4-5 en p. 10). Uw verklaringen wijzen echter niet op de afwezigheid van medische zorg op zich, noch op systematische weigering van medische diensten. Ook de vermelding van een Grieks medisch attest waarin volgens jullie sprake zou zijn van onvruchtbaarheid (CGVS I R [...], p. 10; CGVS II R [...], p. 4-5; CGVS I S [...], p. 15), vormt geen bewijs van foutief medisch handelen daar we de volledige inhoud niet kennen van de medische verslagen. Jullie gingen zich evenwel niet informeren naar de inhoud van het medisch verslag en uit de door jullie neergelegde documenten blijkt overigens dat er in januari 2025 verschillende medische handelingen plaatsvonden en werden er medische zaken op papier gezet. Bovendien bevestigde u zelf dat uw echtgenote opnieuw zwanger raakte (CGVS I R [...], p. 10; CGVS II R [...], p. 4; CGVS I S [...], p. 15; CGVS II S [...], p. 4), hetgeen jullie staafden met een medisch attest en een foto van een echo.

- De door u aangebrachte medische onkunde hebben jullie nooit aangekaart (CGVS II R [...], p. 10; CGVS IIS [...], p. 4). Dat uw echtgenote wel in staat was om schriftelijk een medisch rapport aan te vragen (CGVS II S [...], p. 4), maar niet in staat is om aan te kaarten dat zij niet voldoende werd geholpen, is tevens opmerkelijk. Ook dat het administratief personeel zich onbeleefd of discriminerend zou hebben gedragen tegenover jullie (CGVS I R [...], p. 10; CGVS II R [...], p. 3-4), hebben jullie niet formeel aangekaart (CGVS II R [...], p. 10; CGVS II S [...], p. 5).

- In dit verband blijkt uit uw verklaringen dat u en uw echtgenote slechts in beperkte mate inspanningen hebben geleverd om toegang te krijgen tot psychologische ondersteuning voor uw vrouw. U geeft aan dat een vriend u het telefoonnummer van een Griekse psycholoog heeft bezorgd, maar u heeft hiervan afgezien omwille van de aanzienlijke kostprijs en een taalbarrière. U heeft evenwel geen concrete pogingen ondernomen om na te gaan of er toegang bestond tot gratis of door de overheid gefinancierde psychische zorg (CGVS II R [...], p. 10). Deze elementen wijzen erop dat u onvoldoende stappen heeft ondernomen om de noodzakelijke psychische zorgen voor uw vrouw in Griekenland te verkrijgen. Uw echtgenote legde ook incoherente verklaringen af in dit verband. Ze herhaalde immers dat er geen psychische zorgen zijn in Griekenland (CGVS II S [...], p. 4).

- De huidige gedocumenteerde zwangerschap van uw partner is niet in die mate gecategoriseerd dat het aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid verleent, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigt.

Waar u nog verklaarde dat u een vrees heeft bij terugkeer betreffende uw ziekte (CGVS I R [...], p. 11), dient opgemerkt te worden dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken aangaf dat u een puffer nodig heeft voor een allergie en u lijdt aan het prikkelbare darmsyndroom (bijkomende vragen M-status Griekenland, d.d. 13 januari 2025).

Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u echter dat uw gezondheid momenteel goed is en u sporadisch gebruik maakt van een puffer tijdens de winter. Voor de aangehaalde medische klachten heeft u in Griekenland geen medische hulp gezocht, met uitzondering van het verkrijgen van pijnstillers, wat erop wijst dat er wel degelijk toegang tot medische basiszorg bestond (CGVS II R [...], p. 11). Dit blijkt ook uit de door u neergelegde medische documenten en uit foto's op de USB-stick. Uit uw verklaringen blijkt geenszins dat u de beschikbare medische voorzieningen in Griekenland heeft uitgeput, noch dat er geen behandeling mogelijk zou zijn voor uw aandoeningen.

U hekelde het gebrek aan werk in Griekenland (CGVS I R [...], p. 11). Uit uw verklaringen blijkt echter niet dat u voldoende inspanningen heeft geleverd om werk te vinden.

- Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u er in slaagde om werk te vinden in Griekenland. Hoewel de arbeidsomstandigheden waarin u werkte uiterst precair waren – met lange werkdagen, een zeer laag loon en geen rustdagen –, heeft u vier maanden zwartwerk gedaan bij een timmerman te Kos (CGVS I R [...], p. 9; CGVS II R [...], p. 6; CGVS II S [...], p. 11).

- Daar waar u aanhaalde dat het niet mogelijk was om werk te vinden in Thessaloniki en Athene (CGVS I, p.9), blijkt uit uw verklaringen niet dat u voldoende stappen heeft gezet. Wat betreft Thessaloniki bleek de taal een factor die het vinden van werk in de weg stond (CGVS II R [...], p. 6-7). Hoewel u stelde dat u graag de Griekse taal zou leren (CGVS I R [...], p. 9), blijkt dit niet uit uw verklaringen. U stelde weliswaar dat

taallessen enorm duur zijn in Griekenland (CGVS I R [...], p. 10), maar u heeft zich enkel bij één onderwijsinstelling in Athene geïnformeerd naar de kostprijs van dergelijke lessen (CGVS I R [...], p. 10; CGVS II, p. 6-7; CGVS II S [...], p. 7). Dat u zich vervolgens niet tot andere organisaties of instellingen heeft gericht omdat u naar eigen zeggen niet op de hoogte was van hun bestaan (CGVS II, p. 9), wordt als niet aannemelijk beschouwd. Van u mag worden verwacht dat u het nodige initiatief aan de dag legt om uzelf te informeren over het aanbod van taallessen.

- U heeft zich eveneens niet geïnformeerd bij organisaties in Thessaloniki om werk te zoeken (CGVS II R [...], p.8). Wat Athene betreft heeft u eveneens onvoldoende stappen gezet om werk te vinden. Buiten uw CV geven aan arbeidskantoren, waar u overigens de naam niet van kende, heeft u geen andere zaken gedaan om werk te vinden. U geeft aan dat u enkel contact had met een Palestijnse jongerenvereniging via WhatsApp, maar dat niemand binnen die gemeenschap kon helpen. U heeft zich niet gericht tot Griekse organisaties of ngo's die gespecialiseerd zijn in de ondersteuning van vluchtelingen bij het zoeken naar werk, en u verklaart ook dat u geen namen of informatie over dergelijke instanties heeft ontvangen. U heeft zich hiervoor enkel gebaseerd op informele contacten met kennissen, huisgenoten of mensen die u op straat tegenkwam. Er werden geen gerichte stappen gezet om zich te informeren bij bevoegde instanties, hulporganisaties of overheidsdiensten die vluchtelingen begeleiden op het vlak van tewerkstelling. Uw verklaring dat het leven in Griekenland chaotisch was, of dat u geen sociaal assistent had (CGVS II R [...], p. 8), volstaat niet om het gebrek aan eigen initiatief te verantwoorden. Deze elementen wijzen erop dat u onvoldoende inspanningen heeft geleverd om uw kansen op tewerkstelling in Athene te verkennen of te benutten.

- Ook met betrekking tot uw echtgenote dienen gelijkaardige vaststellingen te worden gemaakt. Zij verklaarde dat zij geen toegang kreeg tot de arbeidsmarkt vanwege het dragen van een hoofddoek. Uit haar verklaringen blijkt echter dat zij slechts tweemaal expliciet de boodschap kreeg dat het dragen van een hoofddoek niet werd aanvaard. Aangezien uw echtgenote slechts vier keer informeerde naar werk - tweemaal in een restaurant en tweemaal bij een interimkantoor -, kan uit dit beperkt aantal pogingen bezwaarlijk worden geconcludeerd dat er voor haar geen reële kansen waren op tewerkstelling waarin het dragen van een hoofddoek wel werd aanvaard. Bovendien wordt de geloofwaardigheid van haar verklaringen in twijfel getrokken, aangezien zij tijdens het interview niet met zekerheid kon aangeven waar de betrokken interimkantoren zich bevonden. Tot slot heeft zij ook geen organisaties benaderd die konden helpen bij het zoeken van werk (CGVS II S [...] p. 5-6).

- U beschikte tot slot beiden over noodzakelijke documenten om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt: uw Griekse verblijfsvergunning (ADET) en uw belastingnummer (AFM) (CGVS I R [...], p. 5, CGVS II R [...], p.5,). Toch liet u zich nooit registreren als werkzoekende bij DYP (OAD), het officiële arbeidsbureau in Griekenland (CGVS II R [...], p. 9). Wat uw AFM betreft dient bovendien op het volgende gewezen te worden. Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland).

- Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op: https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Zoals u ook gedaan heeft, waardoor u aldus over een geldige AFM beschikt. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoon.

U sprak nog van slechte huisvesting in Griekenland en uw vrees om bij terugkeer op straat te moeten slapen (CGVS I R [...], p. 10; CGVS II R [...], p. 9 en p. 12).

- *U had echter toegang had tot huisvesting. U woonde eerst in een huurwoning in Kos en nadien verbleven u en uw vrouw in gemeenschappelijke woningen in Thessaloniki en Athene (CGVS I R [...], p. 9; CGVS II R [...], p. 9). Hieruit blijkt uit niets dat u op straat zou belanden bij terugkeer (CGVS II R [...], p. 9).*

- *U, noch uw echtgenote informeerden zich bij organisaties die konden helpen jullie huisvestingssituatie te verbeteren (CGVS II R [...], p. 9; CGVS II S [...], p. 7). Het feit dat jullie zich niet tot organisaties hebben gericht of verdere stappen ondernam om duurzame huisvesting te vinden, wijst op een gebrek aan volgehouden inspanningen ter zake.*

Wat betreft de onveiligheid die jullie vrezen bij terugkeer (CGVS I R [...], p. 11; CGVS I S [...], p. 17; CGVS II S [...], p. 7), dient vastgesteld te worden dat u het had over een incident waarbij u op een racistische manier aangesproken werd door twee Grieken op het strand. U haalde nog enkele andere incidenten aan – het racisme dat u ervaarde in het ziekenhuis buiten beschouwing gelaten werden u en uw echtgenote vies bekeken op straat (vanwege de hoofddoek) – die noch u noch uw echtgenote formeel hebben aangekaart (CGVS II R [...], p. 10; CGVS II S [...], p. 5). Uw echtgenote had het vooral over onveiligheidsgevoel dat ze 's nachts ervaarde op straat, maar maakte zelf niets concreet mee (CGVS, p. 7).

Het Commissariaat-generaal wijst er voorts op dat uit het geheel van de elementen in uw administratief dossier niet blijkt dat u, als persoon die in Griekenland internationale bescherming geniet, niet voldoende zelfredzaamheid aan de dag zou kunnen leggen om moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden. U bent een ondernemende en zelfredzame man die erin slaagt zijn eigen boontjes te doppen.

- *Zo behaalde u in Gaza een diploma hoger onderwijs en kan u naast het Arabisch uw plan trekken in het Engels (CGVS I R [...], p. 5).*

- *Ook uw echtgenote behaalde een diploma hoger onderwijs en spreekt Engels (CGVS S [...] I, p. 6).*

- *U regelde zelf uw reizen naar Griekenland en België (verklaringen DVZ, vraag 25, 27 en 32; CGVS, p. 6-7).*

- *Verder beschikte u (in Griekenland) over een financieel netwerk. De zus van uw echtgenote uit de Emiraten betaalde jullie reis naar België en ook uw broer heeft jullie financieel geholpen, zo blijkt uit de door jullie neergelegde bewijzen van financiële transacties. Ook uw familie bekostigde de reis van uw echtgenote uit Gaza. Overigens verklaarde uw echtgenote dat jullie altijd geld kunnen vragen aan haar zus (CGVS I R [...], p. 9; CGVS I S [...], p. 4, p. 7 en p. 11).*

- *U heeft een neef in Griekenland. Wat jullie contact betreft was u niet eenduidig. Tijdens het eerste onderhoud zei u nog dat u sporadisch contact had met uw neef (CGVS I R [...], p. 4-5) terwijl u tijdens het tweede onderhoud stelde dat u geen contact had met hem (CGVS II R [...], p. 9).*

Uit niets blijkt dat u bij terugkeer naar Griekenland niet opnieuw net zoals in het verleden door uw netwerk (al dan niet vanuit België) zou gesteund worden.

- *Tot slot toonde u zichzelf op vlak van werk veerkrachtig in het verleden en heden. U vond in Turkije werk in een restaurant en in de kledingsector, in Kos werkte u in een zagerij en in België slaagde u erin een contract te bemachtigen (CGVS I R [...], p. 5 en p. 9; CGVS II R [...], p. 12). Ook uw partner werkte zowel in Turkije als op heden in België.*

Afsluitend blijkt uit uw verklaringen dat u en uw echtgenote jullie gedrukte Griekse verblijfsvergunning, het document dat bewijst dat jullie in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning, hebben vernietigd (CGVS I R [...], p. 7; CGVS I S [...], p. 15).

- *Het Commissariaat-Generaal wijst er vooreerst op dat deze vernietiging alleen op uw eigen beweringen berusten dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze geldige verblijfsvergunning daadwerkelijk hebt vernietigd. Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om de vernietiging ervan vast te stellen.*

- *Vervolgens merkt het Commissariaat-generaal op dat, hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke*

moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen verwijzing bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op <https://rsaegean.org/wpcontent/uploads/2025/04/RSABIPReportEN.pdf>).

- Tot slot blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen - in tempore suspecto en zonder het te bewijzen - dat uw gedrukte verblijfsvergunning vernietigd zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren. Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden.
- Bijgevolg zou u, zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Uw documenten volstaan niet om bovenstaande appreciatie te wijzigen.

- Uw identiteit en herkomst staat niet ter discussie.
- Dat u een rijbewijs heeft wordt niet betwist.
- Uw reisweg wordt niet betwist.
- Dat u over Griekse verblijfsdocumenten beschikt kwam hierboven reeds aan bod.
- De foto's (en video's op de USB-stick) tonen aan dat u werk en onderdak had in Griekenland. Wat betreft de video's en foto's op de USB-stick waarmee u wil aantonen dat de woonomstandigheden in Griekenland erbarmelijk waren – jullie spraken van wormen en insecten in de woning (CGVS II S [...], p. 7) – dient opgemerkt te worden dat, hoe onaangenaam dit ook is, niet gelijkgesteld kan worden met vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of ernstige schade zoals bedoeld in de Vreemdelingenwet. Het racistisch incident in het ziekenhuis werd hierboven reeds besproken. De foto's en video's omtrent de medische situatie van uw vrouw werden ook reeds behandeld. De door u voorgelegde documenten (foto's en video) m.b.t. de huidige situatie in Gaza zijn niet dienstig aangezien uw verzoek wordt beoordeeld ten opzichte van de EU-lidstaat die u bescherming toekende, namelijk Griekenland.
- Uw werk en verblijf in België wordt niet betwist.
- De overige documenten werden reeds besproken doorheen de beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza.”

- In hoofde van verzoekster:

“Asielaanvraag: 28/10/2024

Overdracht CGVS: 15/01/2025

U werd op 19 mei 2025 van 13u40 tot 15u50 en op 24 juni 2025 van 11u25 tot 12u10 op de zetel van het Commissariaat-generaal met een tolk die het Arabisch machtig is. Meester STOROJENKO Kyrylo loco meester VANDEWALLE Marthe, woonde het eerste persoonlijk onderhoud bij. Meester GARGILI Fatih loco meester VANDEWALLE Marthe, woonde het tweede persoonlijk onderhoud bij.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u geboren in Jabalia en bent u van Palestijnse afkomst.

In januari 2023 verliet u Gaza waarna u via Egypte naar Turkije reisde. Uw man was reeds in Turkije en werkte er voor een Palestijns bedrijf. Jullie slaagden er niet in om een verblijfsvergunning te krijgen in Turkije en reisden op 2 november 2023 door naar Griekenland. Diezelfde dag verzocht u nog om internationale bescherming. Jullie verbleven in Kos in een opvangcentrum.

Uw man werkte in het zwart in een zagerij. Tijdens uw verblijf in het opvangcentrum kreeg u een miskraam. U kreeg een medisch attest waarin stond dat u onvruchtbaar bent. Dit had een zware impact op u.

Na jullie verblijf in het opvangcentrum woonden jullie van mei 2024 tot juni 2024 in Thessaloniki. Nadien verbleven jullie in Athene. Hier zochten jullie zonder succes naar werk. U werd tijdens uw zoektocht naar werk gediscrimineerd omdat u een hoofddoek droeg. U vreest een instabiel leven in Griekenland.

U reisde op 24 oktober 2024 naar België waar u op 28 oktober 2024 om internationale bescherming verzocht. In België voelt u zich psychisch stabiel. Momenteel bent u pril zwanger en weldra heeft u een eerste afspraak bij een gynaecoloog en bij een psycholoog.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: uw Palestijns paspoort (kopie); uw Grieks paspoort (kopie); uw Palestijnse geboorteakte (kopie); uw Palestijnse identiteitskaart (kopie); jullie huwelijksakte (kopie); uw Griekse verblijfsvergunning ofwel ADET (kopie); een familiekaart van UNRWA (kopies); foto's van in het opvangcentrum in Griekeland (kopies); medische documenten uit Griekenland omtrent uw miskraam (kopies); een mail naar een Griekse taalinstelling (kopie) en een weekcontract bij uitzendkantoor Accent (kopie). Op 2 juli 2025 mailde uw raadsheer een attest d.d. 30 juni 2025 door waarin staat dat u zwanger bent en u uitgerekend bent op 19 februari 2026 en enkele foto's van de echo's van uw zwangerschap. Op 2 juli 2025 legde u op het Commissariaat-generaal het originele attest neer van de zwangerschap.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U haalde tijdens het tweede persoonlijk onderhoud aan dat u pril zwanger bent (CGVS II S [...], p. 2). U werd tijdens het persoonlijk onderhoud gewezen op de mogelijkheid om bijkomende pauzes te vragen en er werd u gevraagd hoe het met u gaat en of u zich in de mogelijkheid bevond om verklaringen af te leggen (CGVS I, p. 2-3). Noch u, noch uw advocaat hadden aan het einde van het persoonlijk onderhoud opmerkingen over het verloop van het persoonlijk onderhoud (CGVS II, p. 8). Ook nadien werden er geen opmerkingen overgemaakt.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven steunt die ter zake door uw echtgenoot (O.V. [...]), werden uiteengezet. U haalde aan dat u dezelfde problemen heeft gehad als uw echtgenoot (CGVS I S [...], p. 16). Zijn verzoek werd niet-ontvankelijk verklaard en de motivering luidt als volgt:

"Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn in uw administratief dossier (Eurodac Marked Record en antwoord Griekenland op aanvraag derde landen), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen

bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaagean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaagean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigten van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier voorts zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties – zowel u als uw echtgenote veroordeelden de onhygiënische

omstandigheden in het opvangcentrum en vonden de medische zorgen er beperkt (CGVS II R [...], p. 3; CGVS I S [...], p. 14; CGVS II Shyamaa, p. 4)- moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

U vreest bij terugkeer naar Griekenland als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland problemen op verschillende levensdomeinen. U toont echter voor geen enkel levensdomein aan een vrees te moeten koesteren bij terugkeer.

U verklaarde dat uw echtgenote tijdens uw verblijf in Griekenland onvoldoende medische zorg kreeg aan het begin van haar zwangerschap, hetgeen volgens u geleid heeft tot een miskraam (CGVS I R [...], p. 10; CGVS I S [...], p. 16-17). Uit uw verklaringen blijkt echter niet dat de Griekse autoriteiten tekortschoten in hun verplichtingen op het vlak van medische bijstand.

- Uw echtgenote beschikte over een AMKA-nummer, wat toegang verleent tot het openbare gezondheidssysteem in Griekenland (CGVS II R [...]; p. 4).

- Uw echtgenote werd opgenomen in het ziekenhuis toen jullie zich hebben aangemeld op de spoeddienst van het ziekenhuis van Kos. Uw echtgenote werd onderzocht door een gynaecologe en werd geopereerd (CGVS I R [...], p. 10; CGVS II R [...], p. 4). Dit wijst erop dat zij in een acute medische situatie de nodige zorgen heeft ontvangen.

- Dat er in de periode voorafgaand aan de miskraam geen formele afspraak werd vastgelegd met een gynaecoloog, blijkt te wijten aan praktische omstandigheden zoals de drukte rond de feestdagen en de afwezigheid van een arts (CGVS I R [...], p. 10; CGVS II R [...], p. 4-5 en p. 10). Uw verklaringen wijzen echter niet op de afwezigheid van medische zorg op zich, noch op systematische weigering van medische diensten. Ook de vermelding van een Grieks medisch attest waarin volgens jullie sprake zou zijn van onvruchtbaarheid (CGVS I R [...], p. 10; CGVS II R [...], p. 4-5; CGVS I S [...], p. 15), vormt geen bewijs van foutief medisch handelen daar we de volledige inhoud niet kennen van de medische verslagen. Jullie gingen zich evenwel niet informeren naar de inhoud van het medisch verslag en uit de door jullie neergelegde documenten blijkt overigens dat er in januari 2025 verschillende medische handelingen plaatsvonden en werden er medische zaken op papier gezet. Bovendien bevestigde u zelf dat uw echtgenote opnieuw zwanger raakte (CGVS I R [...], p. 10; CGVS II R [...], p. 4; CGVS I S [...], p. 15; CGVS II S [...], p. 4), hetgeen jullie staafden met een medisch attest en een foto van een echo.

- De door u aangebrachte medische onkunde hebben jullie nooit aangekaart (CGVS II R [...], p. 10; CGVS IIS [...], p. 4). Dat uw echtgenote wel in staat was om schriftelijk een medisch rapport aan te vragen (CGVS II S [...], p. 4), maar niet in staat is om aan te kaarten dat zij niet voldoende werd geholpen, is tevens opmerkelijk. Ook dat het administratief personeel zich onbeleefd of discriminerend zou hebben gedragen tegenover jullie (CGVS I R [...], p. 10; CGVS II R [...], p. 3-4), hebben jullie niet formeel aangekaart (CGVS II R [...], p. 10; CGVS II S [...], p. 5).

- In dit verband blijkt uit uw verklaringen dat u en uw echtgenote slechts in beperkte mate inspanningen hebben geleverd om toegang te krijgen tot psychologische ondersteuning voor uw vrouw. U geeft aan dat een vriend u het telefoonnummer van een Griekse psycholoog heeft bezorgd, maar u heeft hiervan afgezien omwille van de aanzienlijke kostprijs en een taalbarrière. U heeft evenwel geen concrete pogingen ondernomen om na te gaan of er toegang bestond tot gratis of door de overheid gefinancierde psychische zorg (CGVS II R [...], p. 10). Deze elementen wijzen erop dat u onvoldoende stappen heeft ondernomen om de noodzakelijke psychische zorgen voor uw vrouw in Griekenland te verkrijgen. Uw echtgenote legde ook incoherente verklaringen af in dit verband. Ze herhaalde immers dat er geen psychische zorgen zijn in Griekenland (CGVS II S [...], p. 4).

- De huidige gedocumenteerde zwangerschap van uw partner is niet in die mate gecategoriseerd dat het aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid verleent, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigt.

Waar u nog verklaarde dat u een vrees heeft bij terugkeer betreffende uw ziekte (CGVS I R [...], p. 11), dient opgemerkt te worden dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken aangaf dat u een puffer nodig heeft voor een allergie en u lijdt aan het prikkelbare darmsyndroom (bijkomende vragen M-status Griekenland, d.d. 13 januari 2025). Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u echter dat uw gezondheid momenteel goed is en u sporadisch gebruik maakt van een puffer tijdens de winter. Voor de aangehaalde medische klachten heeft u in Griekenland geen medische hulp gezocht, met uitzondering van het verkrijgen van pijnstillers, wat

erop wijst dat er wel degelijk toegang tot medische basiszorg bestond (CGVS II R [...], p. 11). Dit blijkt ook uit de door u neergelegde medische documenten en uit foto's op de USB-stick. Uit uw verklaringen blijkt geenszins dat u de beschikbare medische voorzieningen in Griekenland heeft uitgeput, noch dat er geen behandeling mogelijk zou zijn voor uw aandoeningen.

U hekelde het gebrek aan werk in Griekenland (CGVS I R [...], p. 11). Uit uw verklaringen blijkt echter niet dat u voldoende inspanningen heeft geleverd om werk te vinden.

- Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u er in slaagde om werk te vinden in Griekenland. Hoewel de arbeidsomstandigheden waarin u werkte uiterst precair waren – met lange werkdagen, een zeer laag loon en geen rustdagen –, heeft u vier maanden zwartwerk gedaan bij een timmerman te Kos (CGVS I R [...], p. 9; CGVS II R [...], p. 6; CGVS II S [...], p. 11).

- Daar waar u aanhaalde dat het niet mogelijk was om werk te vinden in Thessaloniki en Athene (CGVS I, p.9), blijkt uit uw verklaringen niet dat u voldoende stappen heeft gezet. Wat betreft Thessaloniki bleek de taal een factor die het vinden van werk in de weg stond (CGVS II R [...], p. 6-7). Hoewel u stelde dat u graag de Griekse taal wou leren (CGVS I R [...], p. 9), blijkt dit niet uit uw verklaringen. U stelde weliswaar dat taallessen enorm duur zijn in Griekenland (CGVS I R [...], p. 10), maar u heeft zich enkel bij één onderwijsinstelling in Athene geïnformeerd naar de kostprijs van dergelijke lessen (CGVS I R [...], p. 10; CGVS II, p. 6-7; CGVS II S [...], p. 7). Dat u zich vervolgens niet tot andere organisaties of instellingen heeft gericht omdat u naar eigen zeggen niet op de hoogte was van hun bestaan (CGVS II, p. 9), wordt als niet aannemelijk beschouwd. Van u mag worden verwacht dat u het nodige initiatief aan de dag legt om uzelf te informeren over het aanbod van taallessen.

- U heeft zich eveneens niet geïnformeerd bij organisaties in Thessaloniki om werk te zoeken (CGVS II R [...], p.8). Wat Athene betreft heeft u eveneens onvoldoende stappen gezet om werk te vinden. Buiten uw CV geven aan arbeidskantoren, waar u overigens de naam niet van kende, heeft u geen andere zaken gedaan om werk te vinden. U geeft aan dat u enkel contact had met een Palestijnse jongerenvereniging via WhatsApp, maar dat niemand binnen die gemeenschap kon helpen. U heeft zich niet gericht tot Griekse organisaties of ngo's die gespecialiseerd zijn in de ondersteuning van vluchtelingen bij het zoeken naar werk, en u verklaart ook dat u geen namen of informatie over dergelijke instanties heeft ontvangen. U heeft zich hiervoor enkel gebaseerd op informele contacten met kennissen, huisgenoten of mensen die u op straat tegenkwam. Er werden geen gerichte stappen gezet om zich te informeren bij bevoegde instanties, hulporganisaties of overheidsdiensten die vluchtelingen begeleiden op het vlak van tewerkstelling. Uw verklaring dat het leven in Griekenland chaotisch was, of dat u geen sociaal assistent had (CGVS II R [...], p. 8), volstaat niet om het gebrek aan eigen initiatief te verantwoorden. Deze elementen wijzen erop dat u onvoldoende inspanningen heeft geleverd om uw kansen op tewerkstelling in Athene te verkennen of te benutten.

- Ook met betrekking tot uw echtgenote dienen gelijkaardige vaststellingen te worden gemaakt. Zij verklaarde dat zij geen toegang kreeg tot de arbeidsmarkt vanwege het dragen van een hoofddoek. Uit haar verklaringen blijkt echter dat zij slechts tweemaal expliciet de boodschap kreeg dat het dragen van een hoofddoek niet werd aanvaard. Aangezien uw echtgenote slechts vier keer informeerde naar werk - tweemaal in een restaurant en tweemaal bij een interimkantoor -, kan uit dit beperkt aantal pogingen bezwaarlijk worden geconcludeerd dat er voor haar geen reële kansen waren op tewerkstelling waarin het dragen van een hoofddoek wel werd aanvaard. Bovendien wordt de geloofwaardigheid van haar verklaringen in twijfel getrokken, aangezien zij tijdens het interview niet met zekerheid kon aangeven waar de betrokken interimkantoren zich bevonden. Tot slot heeft zij ook geen organisaties benaderd die konden helpen bij het zoeken van werk (CGVS II S [...] p. 5-6).

- U beschikte tot slot beiden over noodzakelijke documenten om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt: uw Griekse verblijfsvergunning (ADET) en uw belastingnummer (AFM) (CGVS I R [...], p. 5, CGVS II R [...], p.5). Toch liet u zich nooit registreren als werkzoekende bij DYP (OAD), het officiële arbeidsbureau in Griekenland (CGVS II R [...], p. 9). Wat uw AFM betreft dient bovendien op het volgende gewezen te worden. Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig

is (*Ibidem*). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (*Ibidem*).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien.

Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights* p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Zoals u ook gedaan heeft, waardoor u aldus over een geldige AFM beschikt. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerm minst aantoon t.

U sprak nog van slechte huisvesting in Griekenland en uw vrees om bij terugkeer op straat te moeten slapen (CGVS I R [...], p. 10; CGVS II R [...], p. 9 en p. 12).

- U had echter toegang had tot huisvesting. U woonde eerst in een huurwoning in Kos en nadien verbleven u en uw vrouw in gemeenschappelijke woningen in Thessaloniki en Athene (CGVS I R [...], p. 9; CGVS II R [...], p. 9). Hieruit blijkt uit niets dat u op straat zou belanden bij terugkeer (CGVS II R [...], p. 9).

- U, noch uw echtgenote informeerden zich bij organisaties die konden helpen jullie huisvestingssituatie te verbeteren (CGVS II R [...], p. 9; CGVS II S [...], p. 7). Het feit dat jullie zich niet tot organisaties hebben gericht of verdere stappen ondernam om duurzame huisvesting te vinden, wijst op een gebrek aan volgehouden inspanningen ter zake.

Wat betreft de onveiligheid die jullie vrezen bij terugkeer (CGVS I R [...], p. 11; CGVS I S [...], p. 17; CGVS II S [...], p. 7), dient vastgesteld te worden dat u het had over een incident waarbij u op een racistische manier aangesproken werd door twee Grieken op het strand. U haalde nog enkele andere incidenten aan – het racisme dat u ervaarde in het ziekenhuis buiten beschouwing gelaten werden u en uw echtgenote vies bekeken op straat (vanwege de hoofddoek) – die noch u noch uw echtgenote formeel hebben aangekaart (CGVS II R [...], p. 10; CGVS II S [...], p. 5). Uw echtgenote had het vooral over onveiligheidsgevoel dat ze 's nachts ervaarde op straat, maar maakte zelf niets concreet mee (CGVS, p. 7).

Het Commissariaat-generaal wijst er voorts op dat uit het geheel van de elementen in uw administratief dossier niet blijkt dat u, als persoon die in Griekenland internationale bescherming geniet, niet voldoende zelfredzaamheid aan de dag zou kunnen leggen om moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden. U bent een ondernemende en zelfredzame man die erin slaagt zijn eigen boontjes te doppen.

- Zo behaalde u in Gaza een diploma hoger onderwijs en kan u naast het Arabisch uw plan trekken in het Engels (CGVS I R [...], p. 5).

- Ook uw echtgenote behaalde een diploma hoger onderwijs en spreekt Engels (CGVS S [...] I, p. 6).

- U regelde zelf uw reizen naar Griekenland en België (verklaringen DVZ, vraag 25, 27 en 32; CGVS, p. 6-7).

- Verder beschikte u (in Griekenland) over een financieel netwerk. De zus van uw echtgenote uit de Emiraten betaalde jullie reis naar België en ook uw broer heeft jullie financieel geholpen, zo blijkt uit de door jullie neergelegde bewijzen van financiële transacties. Ook uw familie bekostigde de reis van uw echtgenote uit Gaza. Overigens verklaarde uw echtgenote dat jullie altijd geld kunnen vragen aan haar zus (CGVS I R [...], p. 9; CGVS I S [...], p. 4, p. 7 en p. 11).

- U heeft een neef in Griekenland. Wat jullie contact betreft was u niet eenduidig. Tijdens het eerste onderhoud zei u nog dat u sporadisch contact had met uw neef (CGVS I R [...], p. 4-5) terwijl u tijdens het tweede onderhoud stelde dat u geen contact had met hem (CGVS II R [...], p. 9).

Uit niets blijkt dat u bij terugkeer naar Griekenland niet opnieuw net zoals in het verleden door uw netwerk (al dan niet vanuit België) zou gesteund worden.

- *Tot slot toonde u zichzelf op vlak van werk veerkrachtig in het verleden en heden. U vond in Turkije werk ineen restaurant en in de kledingsector, in Kos werkte u in een zagerij en in België slaagde u erin een contract te bemachtigen (CGVS I R [...], p. 5 en p. 9; CGVS II R [...], p.12). Ook uw partner werkte zowel in Turkije als op heden in België.*

Afsluitend blijkt uit uw verklaringen dat u en uw echtgenote jullie gedrukte Griekse verblijfsvergunning, het document dat bewijst dat jullie in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning, hebben vernietigd (CGVS I R [...], p. 7; CGVS I S [...], p. 15).

- *Het Commissariaat-Generaal wijst er vooreerst op dat deze vernietiging alleen op uw eigen beweringen berusten dat u geen concreet bewijs levert waaruit blijkt dat u deze geldige verblijfsvergunning daadwerkelijk hebt vernietigd. Aangezien uit uw volledige dossier duidelijk blijkt dat u in het bezit zou moeten zijn van een dergelijk document, volstaan loutere beweringen niet om de vernietiging ervan vast te stellen.*

- *Vervolgens merkt het Commissariaat-generaal op dat, hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning bij terugkeer worden geconfronteerd, deze objectieve informatie geen verwijzing bevat naar soortgelijke problemen waarmee personen die niet langer in het bezit zijn van de gedrukte verblijfsvergunning zouden worden geconfronteerd. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET). Hiervoor moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document te melden en een verklaring van verlies te verkrijgen, die aan de politie moet worden overgelegd. De politie geeft de betrokkene een kennisgeving. Het Asielbureau moet van deze kennisgeving in kennis worden gesteld en ongeveer vier maanden na de kennisgeving neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is genomen, moet een afspraak worden gemaakt bij het bevoegde politiebureau om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in geval van beschadigde documenten (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op <https://rsaegean.org/wpcontent/uploads/2025/04/RSABIPReportEN.pdf>).*

- *Tot slot blijkt uit uw administratief dossier duidelijk dat uw verblijfsvergunning nog niet verlopen is, u beweert alleen - in tempore suspecto en zonder het te bewijzen - dat uw gedrukte verblijfsvergunning vernietigd zou zijn. Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. U zal dus niet met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als de begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wiens verblijfsvergunning is verlopen en die naar die lidstaat moeten terugkeren. Uit objectieve informatie blijkt ook dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (ibid.). Deze informatie geeft evenmin aanleiding om te vermoeden dat de ongeldigheid van een gedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Bijgevolg zou u, zelfs indien zou moeten worden geconcludeerd dat u niet langer in het bezit bent van uw gedrukte verblijfsvergunning, niet worden geconfronteerd met de moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die niet langer over een geldige verblijfsvergunning beschikken.*

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

Uw documenten volstaan niet om bovenstaande appreciatie te wijzigen.

- *Uw identiteit en herkomst staat niet ter discussie.*
- *Dat u een rijbewijs heeft wordt niet betwist.*

- Uw reisweg wordt niet betwist.
- Dat u over Griekse verblijfsdocumenten beschikt kwam hierboven reeds aan bod.
- De foto's (en video's op de USB-stick) tonen aan dat u werk en onderdak had in Griekenland. Wat betreft de video's en foto's op de USB-stick waarmee u wil aantonen dat de woonomstandigheden in Griekenland erbarmelijk waren – jullie spraken van wormen en insecten in de woning (CGVS II S [...], p. 7) – dient opgemerkt te worden dat, hoe onaangenaam dit ook is, niet gelijkgesteld kan worden met vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of ernstige schade zoals bedoeld in de Vreemdelingenwet. Het racistisch incident in het ziekenhuis werd hierboven reeds besproken. De foto's en video's omtrent de medische situatie van uw vrouw werden ook reeds behandeld. De door u voorgelegde documenten (foto's en video) m.b.t. de huidige situatie in Gaza zijn niet dienstig aangezien uw verzoek wordt beoordeeld ten opzichte van de EU-lidstaat die u bescherming toekende, namelijk Griekenland.
- Uw werk en verblijf in België wordt niet betwist.
- De overige documenten werden reeds besproken doorheen de beslissing."
- Uw documenten volstaan niet om bovenstaande appreciatie te wijzigen.
- Uw identiteit en herkomst staat niet ter discussie.
- Jullie huwelijk wordt niet betwist.
- Uw recent werk in België wordt niet betwist.
- De overige documenten werden reeds besproken doorheen de beslissing.
- Uw huidige zwangerschap wordt niet betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza".

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekers voeren een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 3 van het EVRM;
- Artikel 4 van het EU-Handvest;
- Artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 57/6 alsook 62 van de Vreemdelingenwet;

- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- De zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekers lichten de algemene situatie in Griekenland voor begunstigden van internationale bescherming toe in Griekenland en benadrukken hun eigen kwetsbaarheid. Verzoekster is zwanger en verzoekers worden psychologisch begeleid.

Tevens voegen verzoekers landeninformatie wat de situatie in Gaza betreft.

3.1.2. Op 29 april 2026 voegt de commissaris-generaal de volgende documenten:

1. CEDOCA COI Focus “GRECE. Activation de l’AMKA et accès au marché du travail”, van 13 februari 2026;
2. CEDOCA COI Focus “GRECE. Accès aux soins de santé et détention d’un AMKA” van 31 maart 2026;
3. CEDOCA COI Focus “Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior” van 17 september 2025;
4. AIDA/ECRE, “Country Report: Greece. Update 2024” van september 2025;
5. Pressemitteilung nr. 30/2025 van 16.04.2025, Bundesverwaltungsgericht;
6. Pressemitteilung, Verwaltungsgerichtshof Kassel, van 2.09.2024;
7. Bundesverfassungsgericht, beslissing van 1 april 2025 – 2BvR 1425/24;
8. Bundesverwaltungsgericht, arrest D-2590/2025, van 11 september 2025.

3.1.3. Op 30 april 2026 leggen verzoekers een aanvullende nota neer met aanvullende landeninformatie, waaronder RSA-rapporten van 2025. Verzoekers benadrukken dat verzoekster thans is bevallen en dat ze het psychologisch moeilijk heeft.

Inventaris der stukken:

- “3. . Open brief Griekse organisaties aan CGVS
- 4. Schrijven + antwoordschrijven RSA aan mtr. Lahaye
- 5. Psy attest verzoekster
- 6. Geboorte akte Y [...].”

3.1.4. Ter terechtzitting van 4 mei 2026 leggen verzoekers een aanvullende nota neer met een attest van psychologische opvolging van verzoekster alsook een attest dat ze postnatale kinesitherapie volgt.

Inventaris der stukken:

- 7. Psychologisch attest;
- 8. Attest Kine.

3.2. De Raad beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft vooreerst aan waarom verzoekers’ verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt nog het volgende:

“Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de

verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming." (Parl. St. Kamer, 2016- 2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoekers internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland.

3.3.1. De bestreden beslissingen werden genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekers de internationale bescherming genieten in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Ze verkregen er de vluchtelingenstatus op 18 december 2023 en werden in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 17 december 2026. Tevens kregen verzoekers een Grieks reispaspoort dat geldig is tot 15 februari 2029 (Landeninformatie, stuk 6, CEDOCA aanvraag derde landen van 31 maart 2025).

Verzoekers brengen geen elementen aan waaruit blijkt dat zij actueel niet meer over deze beschermingsstatus zouden beschikken.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoekers geen nood hebben aan internationale bescherming in België, precies omdat ze reeds internationale bescherming genieten in een ander land, met name Griekenland.

3.3.2. Om deze reden werden verzoekers' beschermingsverzoeken niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, "*Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a.*", gesteld dat:

- "*in het kader van het gemeenschappelijk Europees asieltelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM*",
- "*Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt*",
- "*Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken*".

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- "*alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak*";
- "*Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben*

- voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid”;
- “Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”.

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

3.3.3. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder AIDA/ECRE-rapport van september 2025, RSA/PRO ASYL-rapport van maart en september 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april 2025, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstrekke informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland, aangevuld met informatie uit andere bronnen die de partijen aanreiken, zoals informatie van UNCHR, is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a. / Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoekers op basis van hun individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoekers toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat ze zich op de beschermingsstatus die hen in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kunnen beroepen en dat ze niet terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

3.3.4. *In casu* blijkt dat verzoekers hun kind op [...] februari 2026 werd geboren in België (aanvullende nota van 30 april 2026, stuk 6). Dit betreft naar oordeel van de Raad een essentieel element dat aanleiding geeft tot de vaststelling van een verhoogde, bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoekers, wiens lot onlosmakelijk is verbonden met dat van hun pasgeboren zoon(tje).

Desondanks dat de zwangerschap van verzoekster reeds was gekend door de commissaris-generaal, beperkte deze zich in de bestreden beslissing tot de volgende zinssnede:

“• *De huidige gedocumenteerde zwangerschap van uw partner is niet in die mate gecategoriseerd dat het aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid verleent, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigt.*”

In zijn aanvullende nota van 29 april 2026 betoogt de commissaris-generaal nog dat: *“Verschillende administratieve rechtbanken, waaronder Duitse en Zwitserse administratieve rechtbanken, hebben in talrijke uitspraken geoordeeld dat verzoekers zonder ernstige gezondheidsproblemen die in staat zijn om te werken, over het algemeen gevrijwaard zijn van de risico's die inherent zijn aan de tekortkomingen van het Griekse systeem. In deze rechtspraak wordt geduid dat een loutere verwijzing naar moeilijke opvang- en levensomstandigheden in Griekenland, ook voor gezinnen met minderjarige kinderen, niet voldoende is om te oordelen dat er sprake zou zijn van een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie.”*

Daargelaten de relevantie van de verwijzing naar Duitse en Zwitserse rechtspraak, is de Raad van oordeel dat een pasgeboren kindje niet zomaar kan worden gelijkgesteld aan een gezin met minderjarige kinderen, minstens moet de huidige situatie worden onderzocht of hier sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid. Een pasgeboren kind heeft een impact op de kwetsbaarheid van een gezin, gelet op de preciaire levensomstandigheden in Griekenland.

Op basis van het voorgaande kan niet worden uitgesloten dat verzoekers omwille van hun pasgeboren kind in een bijzonder kwetsbare situatie zullen terechtkomen bij een terugkeer naar Griekenland.

Bijgevolg moet worden nagegaan of verzoekers, gelet het voorgaande, in staat zullen zijn om zich bij terugkeer naar en in Griekenland staande te houden, zelfstandig hun rechten als statushouder uit te oefenen, stappen te ondernemen en te voorzien in hun meest elementaire behoeften om zo te vermijden dat ze een reëel risico lopen te worden onderworpen aan onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest, met name om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die hen niet in staat stelt om te voorzien in hun meest elementaire behoeften en negatieve gevolgen zou hebben voor hun reeds preciaire gezondheidstoestand of die hen in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

Rekening houdend met voormelde individuele elementen in samenhang met de landeninformatie over de situatie van statushouders in Griekenland, kan in deze stand van zaken aldus niet worden uitgesloten dat *in casu* sprake is van buitengewone omstandigheden waarbij verzoekers, buiten hun wil en persoonlijke keuzes om en omwille van een bijzondere kwetsbaarheid bij terugkeer naar Griekenland kunnen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hen niet in staat stelt om te voorzien in hun meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en die negatieve gevolgen zou hebben voor hun gezondheidstoestand en die van hun pasgeboren kind of hen in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid in het licht van artikel 4 van het Handvest.

Gelet op wat voorafgaat, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moeten de bestreden beslissingen worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 12 augustus 2025 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP